

fra den ene Produktion til den anden. Mere end en Gang har det danske Landbrug maattet stifte Produktion. Det danske Landbrug er gaaet over fra Kornsalg til Produktion af Fedtvaeg, det er endvidere gaaet over til Masseproduktion af Smør, ligesom paa en fabriksmaessig Maade. Det danske Landbrug er gennem Slagterierne gaaet over til Produktion af Flaesk og har sat store Kapitaler ind derpaa. Det danske Landbrug har netop i disse Aar maattet ansprengte sig til det yderste for at tage Konkurrencen paa Verdensmarkedet op, og som Helhed har det danske Landbrug ikke sagt: Vi have ondt ved at klare os, nu ville vi tigge vore Medborgere om, at der maa lægges store Skatter paa dem til Fordel for os. Det har været det danske Landbrugs Værelse, at det ikke er kommet paa den Maade til Statskassen og til sine Medborgere for ligesom at tigge og bede om at faa Stat lagt paa dem, der maasse have mindre Raad til at betale. Jeg vil ønske, at det danske Landbrug ikke her vil komme ind paa en ny Vej og mene, at det skal være rigtigt, at man, for at bestaa i den økonomiske Kamp eller for at komme over øjeblikkelige Vanskeligheder skal komme ind paa at begære nye Skatter lagte paa sine Medborgere. Og andet og mere er dette Forslag ikke, det er Kærnen i det hele. Nu er det sagt, at med dette Forslag vilde man ikke have at gøre, fordi man derved vilde foregribe en virkelig Toldreform, og deri kan der jo være noget, det kan være sandt nok, men jeg synes, at der er stærkere Grunde til Stede for at afvise dette Forslag. Det er dernæst sagt, at man ikke vil have med det at gøre, fordi Forholdet mellem Olfat og Sultertold en Gang er ordnet i 1891. Det synes mig egentlig, er en daarlig Grund til ikke at tage Sagen op igen. Det var man da ikke klar over i 1891, at nu fastslog man Staten paa Olfat og Sultertold en Gang for alle og til evig Tid. Den Slags Indvendinger mod Forslaget have ikke stor Vægt, thi hvis Lænderne forandre sig, kan man ogsaa forandre Toldsatserne, og jeg tror, at den Taler, der i Dag sagde, at det var det rigtigste ligesom i andre Lande jævnlig at skrive til Forandring af Toldsatserne, efter som Lænderne let stifte, havde fuldkommen Ret.

Endelig er der faldet en Bemærkning, som jeg ikke kan undlade at se paa et lille Øjeblik, og det var den, at naar man vilde komme til en virkelig Toldreform, der skulde hjælpe de gode Sultertolddyrkere, maatte det ske derved, at vi ophævede Kultolden og Tolden paa Maskiner og paa Olier. Det var den rette Maade at hjælpe dem paa og

ikke her at give dem $\frac{3}{4}$ Dre mere i Beskyttelse. Dertil vil jeg sige: Ja vel, det skal jeg heller ikke være uvillig til i sin Tid at være med til at ophæve Kultolden og Maskintolden for den Slags Industrier. Men vel at mærke, saa maa den Slags Industrier samtidig have Nedsættelse i den Beskyttelse, de nu have. Ingen fornøjet Beskyttelse maa de faa ved Ophævelsen af Kultolden. Jeg tror ikke, det vil være heldigt med Hensyn til en Toldreform at stille dem saadant noget i Udsigt, som kunde ligge i den Betragtning, der her er fremsat. Hvis vi en Gang skulde naa frem til at faa Kultolden nedsat eller ophævet, hvad jeg meget vel kunde være med til, maatte man samtidig sørge for, at en tilsvarende Nedgang fandt Sted af de nu gældende Beskyttelsesforhold. Ophævelse af Kultold og Maskintold og den Slags Ting uden samtidig Nedsættelse af Beskyttelsesforholdene vilde være ganske det samme som en fornøjet og forøget Beskyttelse.

Med disse Bemærkninger kan jeg egentlig slutte, thi Paragraf 1, som jeg væsentligt har omtalt her, er den Paragraf, som har størst Interesse for mig. Paragraf 2 handler jo egentlig blot om, hvorvidt man skal lade være at kræve den højere Olfat i næste Halvaar fra 1ste Oktober 1895 til 1ste April 1896. Det er ikke noget stort Spørgsmaal. Hvis der er Stemning her i Tinget for at udsætte Forøgelser af Skatten et halvt Aars Tid, har jeg for mit Vedkommende ikke noget derimod. Det kan godt være, at der er Grund til at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være finansielt heldigt at ordne Sagen paa den Maade, at man i Stedet for 3 Kroners Paalæg nøjedes med 1 a $1\frac{1}{2}$ Kroners Paalæg. Det kan godt være, at der er noget i den Tanke, og en Overvejelse af det Spørgsmaal vil jeg meget vel kunne være med til. Hvis der er Stemning derfor, vilde jeg paa ingen Maade sætte mig derimod, medens jeg bestemt maa modsætte mig Indholdet af Paragraf 1.

Formanden (Clausen): Der er endnu indtegnet tre Talere. Det vil være for sent at fortsætte Forhandlingen.

Ved Skrivelse af D. D. fremsender Lands-tingets Formand:

Forslag til Lov om Hvalfangst under Færøerne, og

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne,

i den Form, hvori Forslagene ere vedtagne af Landstinget, med Anmodning om, at de maa blive Folketinget forelagte.